

Refleksjonsbrev for Snøfallet september 2022

Barna har funnet seg til rette på avdelingen og er kjent med rutiner og barn og voksne som var nye for dem. Vi merker at barnegruppen har kommet i en ny fase hvor de nærmer seg hverandre mer i leken. Barna bygger sammen, kjører tog og biler, samler leker, lager og serverer mat osv. Ute husker de sammen og finner hverandre bla. i sandkassa og rundt sklia. Barna i denne alder vil mye, men mangelen på språk og kontroll over egne følelser gjør at de ofte dytter eller slår for å få «sagt» hva de ønsker. Det har vært flere episoder med biting og dette er noe vi prøver å være i forkant av og jobber med på flere måter. Vi trøster og gir mest oppmerksomhet til barnet som har vondt og forholder oss til situasjonen på en rolig måte. Vi reflekterer over hvordan vi skal gå inn i slike situasjoner og har funnet faglige råd hos Barne, familie og ungdomsdirektoratet.

https://www.bufdir.no/Foreldrehverdag/Smabarn/Smabarn_som_slar/

Vi jobber med hundrespråklighet som et felles perspektiv i barnehagen og Loris Malaguzzi, grunnleggeren av Reggio Emilia filosofien, sa at et barn har hundre språk, men blir frarøvet nittini. Når vi sier vi har hundrespråklighet som felles perspektiv, så jobber vi i prosjekt og ser på ulike innfallsvinkler å jobbe på. Ofte er det vi voksne som presenterer det for barna, men så ser vi også at barna finner ulike måter å uttrykke seg på enten alene eller sammen med andre. Sammen med barna så finner vi veien videre og skaper miljøer som inspirerer og utfordrer. Dette er det som gjør at det er så spennende med å jobbe i prosjekt og at den veien vi startet på i august ikke alltid er den veien vi slutter på i juni da barna er med på å lede veien.

Prosjektet vårt lever i hverdagen og vi har hatt ulike prosjektøkter med både høytlesning med konkrete med barna, «Bukkene Bruse» har blitt vist på skjerm. Vi voksne observerer barna i leken hvor de spiller ut eventyret på de forskjellige møteplassene som er på avdelingen. Trollet kan være alt fra en duplokloss til en brannbil, og når et barn begynner så følger flere på og de leker ut eventyret med sine egne kunnskaper og erfaringer. «Bukkene Bruse» lever i alt barna gjør, og det fysiske miljøet støtter barna i leken. De foreldrene som var med på foreldremøte gjorde en kjempe jobb med å gi barna nye impulser til «Bukkene Bruse» og videre lek. Det eventyrmiljøet som ble laget ble tatt godt imot og alle barna stod rundt bordet og lekte, trollet ble både en ku, en stein og en dinosaur da mange ville være troll. Bukkene vandret over brua ned i bordet og bortover veien og endte opp i gangen på tog banen.

Ute i barnehagen og på tur observere vi barna som finner planker eller annet materiale som ligner en bro og barna står og tramper på det og sier: "Hvem er det som, tramper på min bru?".

Vi deler barna i mindre grupper både i lek og prosjekt, og bruker gymsal, atelieret og sanserommet. En gruppe barn var på atelieret for å male Bukkene Bruse. Barna satt rundt bordet og malte mens de lyttet til «Bukkene Bruse» fra iPad. De voksne spurte barna mens de malte hva de laget. Et barn svarte «bæ» og et annet barn svarte «trollet». De lyttet til tre ulike versjoner av eventyret, en versjon hadde de hørt før mens de to andre versjonene var nye for dem. Da den første versjonen av eventyret så malte de mens de lyttet, og noen malte to malerier, andre gangen så lyttet de mer enn de malte. Så de bilder i hodet da lyttet? Eller var det mer spennende å lytte til eventyret enn å male?

Viktige datoer:

- 3. oktober- Elin sin siste dag i Nordby barnehage. Vi ønsker henne og familien lykke til videre!
- Uke 44 & 45 – Utviklingssamtaler – liste kommer opp på døra nærmere
- **2. november- Høstarrangement** for barn og foreldre, informasjon kommer nærmere.